ī ioppen q̄dā chriſtiana noīe tabita. Hec
erat plena bonis opibus ⁊ elemoſynis. et
ꝑcipue ꝙ ꝯſuebat veſtes pauꝑuꝫ Hec dū
mortua fuiſſet. miſerūt diſcipuli ad beatū
Petrū q̇ erat ī alia ciuitate vt veniret ad
eos. q̇ cū veniſſet circūſteterūt eū oēs pau-
peres ⁊ rogauerūt ꝓ tabita. Et cōpaſſus
ē eis orauit ꝓ ea ⁊ dixit: Tabita tibi dico
ſurge. ⁊ ſtatim ſurrexit. Ultimo ſciendū
ꝙ ſanctꝰ Petrꝰ ē magne potentie. hꝫ enī
poteſtatē ſuꝑ munduꝫ Matth. xvi. Q̄d-
cūqꝫ ligaueris ſuꝑ terrā ⁊c. Habet ptātē
ſuꝑ infernū. Uñ ⁊ porte inferi non ꝑuale-
bunt adūſus te. hꝫ enī poteſtateꝫ ſuꝑ de-
mones. ſicut patet qñ demones Simonē
magū deferebāt. tūc enī Petrus orauit. ⁊
mox a demonibꝫ dimiſſus ē. ⁊ ſic turpiter
obijt. Item ſuꝑ mortē. ſcꝫ qñ ꝑ orōnē de-
functū ſuſcitauit. quē Simon magus ſuſ-
citare nō potuit. Suꝑ mare hꝫ poteſtateꝫ
q̄ꝛ ſiccis pedibꝫ ambulabat. Item ſuꝑ ce-
lū. ideo dr̄ in verb̄ ꝑmiſſis: Tibi dabo cla-
ues regni celoꝝ. Itē ſuꝑ aīas qñ Petrus
ī vno ſmone in die pentecoſtes tria milia
iudeoꝝ ꝯuertit. Itē aliud exēplū quō bea-
tus Petrus apl̄us liberauit aīaꝫ mulie-
ris ď purgatorio. Hoc q̄re ī feſto ad vin-
cula Petri ſer. xxix. pte. iij. Itē beata vir-
go Maria ⁊ beatus Petrꝰ liberauerunt
monachū ab eterna dānatione. Hoc ex-
emplū quere infra in promptuario beate
virginis. l viij.

¶ De viſitatione beate Marie virginis Sermo. XXV.

Intrauit do-
mū Zacharie ⁊ ſalutauit Eli-
ſabeth. ita ſcribit̄ Luce. ꝑ. et ī
inſtantis feſtiuitatis euāgelio. Nemo po-
teſt digne laudare beatā virginē niſi ipſū
dignū faciat ille q̇ habitauit ī vtero eius
qñ ſalutauit Eliſabeth. Augꝰ. Quid di-
cam virgo Maria pauꝑ ingenio. cū de te
quicq̇d dixero. minor laus ē q̄ꝫ tua digni-
tas mereat̄. Nō enī ſufficit lingua carnis
tuas enarrare virtutes. Uñ etiā Hiero.
Quicq̇d humanis pōt dici verbis minꝰ ē
a laude v̓ginis glorioſe. q̄ diuinis ē ⁊ euā-
gelicis excellētiꝰ laudata ⁊ ꝑdicata ꝑconijs.
A ꝓphetis q̇dē ꝑnunciata. A patriarchis
figuris ⁊ enigmatibꝫ figurata. Ab euāge-
liſtis exhibita ⁊ mōſtrata. Ab angelis ve-
nerabilit̄ ⁊ officioſiſſime ſalutata. Nos igi-
tur ꝑmiſſum verbū cū timore ⁊ reuerentia
ad honorē virginis ꝓſeq̄mur. Uñ ⁊ ī pre-
ſenti ſmone tria ſūt dicēda. Primo euā-
geliū ⁊ aliq̄ ď ꝑſenti feſto. Secūdo aliq̄ ꝓ
informatione nr̄a. Tertio aliq̄ miracula.
Quantū ad pmā ptem ſmonis tūc hi-
ſtoria huiꝰ feſti ē dicēda. Nā poſtq̄ꝫ Eli-
ſabeth Johannē ꝯcepit. ⁊ iā ſex mēſibus
ī vtero portauit. venit angelus gabriel ad
Mariā nūcians ei ꝙ deberet ꝯcipe verbū
eternū. ⁊ dixit ei h̄ ꝓ ſigno. ꝙ poſſibile eſ-
ſet deo omne verbū. q̄ꝛ Eliſabeth cogna-
ta ipſiꝰ q̄ erat ſterilis iā ꝯcepit. ⁊ iam ꝑ ſex
mēſes filiū ī vtero portauit. Nota Ma-
ria q̇ppe ⁊ Eliçabeth cognate ſeu cōſobri-
ne fuerūt ī ſecūdo g̃du. q̄ꝛ filie duarū ſoro-
rū. ſ. Anne ⁊ Hiſmerie. Fuit etiaꝫ Eliſa-
beth ď tribu iuda ſic̄ ⁊ Maria. Et poſtq̄ꝫ
beata virgo ꝯſenſit ⁊ cōcepit filiū dei. ſta-
tim ſurrexit. ⁊ cū licētia Joſeph ad Eliſa-
beth ꝓperauit. ⁊ eā ſalutauit ⁊ tribꝫ mēſi-
bus huiuit. vt dr̄ ī euāgelio hodierno. Ex-
urgēs Maria abijt ī mōtana cū feſtina-
tione ⁊c. q̄ꝛ iudea in altiori ē loco reſpectu
galilee ⁊ naçareth ciuitatis a q̄ receſſerat
Maria. Et nihilominꝰ domꝰ Zacharie
ī loco mōtoſo ē ſita. ⁊ via ad eā erat mon-
toſa ⁊ petroſa. Iuit cū feſtinatione q̄ꝛ diu
ī publico noluit apparere. vt oſtēderet ꝙ
virgo nec dꝫ morari ī publico. nec ibi cō-
trahere colloq̇a cū aliq̄. ⁊ venit ī ciuitateꝫ
iudee. i. hieruſalē ꝑ quā videt̄ tranſiſſe ad
opidū ī q̇ habitauit Zacharias ⁊ Eliſa-
beth cognata ſua. Conſpice g̃ quō vadit
regina celi ⁊ terre. nō eques ſ pedes cū ali-
quibus virginibꝫ q̄s ſecū domi habebat ꝑ
tam longā viā ⁊ aſperam. vt illa via erat
Sūt enī ſm Albertū magnū de naçareth
vſqꝫ hieruſalē. xxxv. miliaria. ⁊ deide ad
opidū Zacharie q̄ttuor vel tria q̄rū duo
faciūt vnā leucā. Et ſalutauit Eliſabeth

Maria. ſalutauit. i. ſalutē optauit Eliça
beth q̄ſi cōgratulās ei d̄ dono q̄d eā cōce/
piſſe didicerat. Quare etiā non ſalutauit
Zachariā. Rn̄det ſm Albertū ſup Lucā
q2 Zacharias adhuc erat mutꝰ ⁊ ſurdus
ꝓpt incredulitatē. Vn̄ dixit ei angelus. p
eo ꝙ nō credidiſti verbis meis. eris tacēs
vſq3 ad diē natiuitatis eiꝰ. Nec decebat
pudorē virgineū cū viro nutibꝰ occupari.
Q2 aūt Zacharias erat ſurdꝰ ⁊ mutꝰ. ha/
bet Luce. i. Innuebāt patri eiꝰ quē vellet
vocari eū. ⁊ poſtulauit pugillarem ſcripſit
dicēs: Johānes ē nomen eiꝰ. Itē circa fe
ſtū ⁊ euangeliū querit. quare beata virgo
ad Eliſabeth iuit. dubitauit ne ī v̄bis an
geli volens ne expiri veritatē ſi ſic eſſet ꝙ
Eliſabeth ſterilis imp̄gnata eſſet ſic ange/
lus annūciauerat. Rn̄det ꝙ Maria non
dubitauit h̄ angelo credidit. S3 viſitauit
Eliſabeth tribus d̄ cauſis. Primo iuit
ad eā ad cōgratulandū ſibi. Vn̄ Hiero.
Vt miraculū miraculo. gaudiu3 gaudio
cumularet. Venit ḡ vnū gaudiū ad ali/
ud ⁊ vnū miraculū ad aliud. Magnū enī
gaudiū fuit ⁊ miraculum beatę virgini. ꝙ
chriſtū virgo cōcepat. Gaudiū ⁊ miracu/
lum etiā magnū fuit. ꝙ Eliſabeth ſterilis
Johanne3 cōcepat. Sic igit̄ beata virgo
ad beatā Eliſabeth iuit ad cōgratulandū
ſibi. ꝙ dn̄s ab ea abſtulit opprobriū ſteri/
litatis ⁊ eā ḡuida3 fecit. Sic ⁊ nos exēplo
Marię debemꝰ cōgaudere ꝓximo ī ꝓſpe/
ris. ⁊ cōdolere in tribulationibꝫ ⁊ aduerſi
tatibꝰ. Apl's ad Ro. xij. dicit: Gaudete
cū gaudētibꝫ ⁊ flete cū flentibꝫ. S3 oppo/
ſitū faciūt oēs inuidioſi. q̄ ſunt hoīes dia/
bolici. q2 gaudēt d̄ aduſitate ꝓximi ⁊ do/
lent d̄ ꝓſperitate ipſiꝰ. ſic diaboli faciūt. q̄
dolent d̄ bonis nr̄is opibus. ⁊ gaudent d̄
malis nr̄is. Ergo puniendi ſunt in futuro
cū demonibꝫ. Prou. xvij. Qui in ruina
alteriꝰ lętat̄. nō erit impunitꝰ. Secūdo
Maria viſitauit Eliſabeth ad ſuiendu3
ei. q2 humilitatē quā angelo oſtendit di/
cēs: Ecce ancilla dn̄i ꝛc. etiā hoībꝰ oſten/
dere voluit. Nōne magna humilitas fuit
ꝙ mater dei iuit et ſuiuit hoī. Mater dei

ſuiuit matri ſui. Regina cęli ſuiuit ancil/
lę dei. Virgo ſancta ſuiuit coniugatę. O
q̄lis domꝰ in q̄ pariter cōmorant̄ ⁊ requieſcūt
tales matres. i. Maria ⁊ Eliſabeth. tali/
bus filijs ſc3 Jeſu ⁊ Johanne fęcūdatę.
Anſel. Beati igit̄ ventres ī q̄bꝰ totiꝰ mun
di ſalꝰ potētia exorit̄. expulſiſq3 triſticię te/
nebris ſempiterna lęticia ꝓpheta̅t. Attēde
h̄ ⁊ imitare hūilitatis exēplū. Q2 enī Ma/
ria ad Eliſabeth. chriſtus ad Johanne3.
dn̄a ad ancillam. dn̄s ad ſeruum venire. ⁊
Maria ſuire Eliſabeth nō dedignat̄. q̄d
aliud q̄3 humilitatis exēplū oſtendit̄? Et
ſtetit Maria q̄ſi menſibꝫ tribus cū Eliſa/
beth ſuiens ei humilit̄. Tādiu quippe mā
ſit Maria cū Eliſabeth. donec partꝰ tp̄e
cōpleto ꝑcurſoris dn̄i ſui natiuitate3 vi/
deret. Ex h̄ docet beata virgo ſuire p̄gnā/
tibus. q2 mulier p̄gnans portat p̄cioſū the
ſaurū in vtero. ſc3 aīa3 illiꝰ pueri ⁊ vitam
ipſiꝰ. Bern̄. Totus mūdꝰ ille p̄ciū vnius
aīę eſtimare nō pōt. S3 vę illis q̄ ſcienter
occidunt pueros ī vtero matris. vt ſic de/
cedūt. q2 nunq̄3 faciē dei videbūt. Vn̄ dr̄
Joh. iij. Niſi q̄s renatus fuerit ex aqua ⁊
ſpū ſancto nō pōt intrare regnu3 dei. Vn̄
etiā dr̄ in decre. Aīa corpi vnita ſi baptiſ
mate lota nō fuerit ęternalit̄ perit. de ꝯſe.
diſ. iiij. firmiſſime. ⁊ xxiiij. q. iij. Si habes.
Ex quo patet ꝙ mariti q̄ vxores p̄gnan/
tes moleſtāt verberādo. trudēdo. vel ver/
bis ꝑturbando. vel etiā vetulę q̄ ꝓcurant
aborſum. ⁊ ancillę q̄ ī peccatis ꝯcipiunt. ⁊
tales pueros ſcient̄ occidūt. oēs illę ḡuiſſi/
me peccāt. Vn̄ Augꝰ. Maius dānū eſt ī
amiſſiōe vniꝰ aīę q̄3 ī mille corpum. Ter/
tio Maria viſitauit Eliſabeth. q2 Jeſus
chriſtꝰ q̄ ī eiꝰ corpe fuit. ſic Johannē bap/
tiſtā ſāctificare diſpoſuit. ideo ſpūſanctꝰ
beatā virginē ad h̄ inſtigauit. Ex q̄ patet
ꝙ beata v̄go obediēs fuit inſpirationi ſpi
ritusſācti. Q2 aūt ſanctꝰ Johēs baptiſta ī
vtero materno nūc ex p̄ſentia beatę virgis
ſanctificatꝰ ⁊ mundatꝰ fuit. euident̄ patet
ex h̄. q2 exultauit ī vtero matris exultādo
⁊ ſaltando tripudiauit. ⁊ quoſdā geſtꝰ ad
ſimilitudinē exultantis rep̄ſentauit ꝓpter

ꝑſentiā chriſti. Vn̄ Eliçabeth dixit: Ex
q̄ facta ē vox ſaluationis tue ī auribꝫ me/
is exultauit infans in vtero meo. Itē ſci/
endū ꝙ magne virtutis eſt ſalutatio bea/
te virginis. q2 cōfert gaudiū. cōfert ⁊ ſpm̄/
ſanctū. ꝯfert ⁊ reuelationē ſecretoꝝ diui/
noruꝫ. Et ideo ſemꝑ eſſet a nobis deuote
ſalutanda ꝓpter reſaluationis lucrū inde
ſperandū. Et ſignanter de mane ⁊ ſero qn̄
pullat' Aue maria. Vn̄ hic querit'. quare
pullat' Aue maria de ſero ⁊ d' mane tribꝰ
ictibus: Rn̄det' ꝙ de mane ī aurora diei
ex laudabili cōſuetudine pullat' vt illa ho/
ra honoremꝰ ⁊ ſalutemꝰ ſalutatione ange
lica beatā Mariā virginē. qua hora ange
lus gabriel eā ſalutauit. q2 ſm beatū Dio
nyſiū. incarnatio chriſti in ortu diei facta
eſt. q2 tūc ortus eſt ſol iuſticie ſuꝑ terram
noſtre miſerie. Itē vt recōmendemus nos
beate Marie virgini. vt ipſa imꝑetret no/
bis a filio ſuo vt illo die cuſtodiamꝰ a pec/
catis ⁊ cōfortemur ī bonis opibus ⁊ virtu
tibus. Sꝫ de ſero pullat'. vt ꝑ interceſſionē
⁊ iuuamen ſanctiſſime virginis dimittant'
nobis peccata q̄ cōmiſimꝰ illo die. ⁊ ſic pec
cator ſtatim debet cōteri de peccatis ſuis.
Itē vt eiꝰ meritis cuſtodiamur illa nocte.
⁊ ſi qua bona fecimus illo die. ꝑ eiꝰ manꝰ
virgineas filio ſuo dn̄o noſtro Ieſu chri
ſto offeramus. Exemplū d' h' legit'. ꝙ ī vi
gilia annūciatiōis ꝟginis Marie. ī auig/
nione duo ꝓpter ſecularē iuſticiā ſunt ad
ſtipites manibꝫ ⁊ collis ligati vt cremarē/
tur. Accenſo igit' igne. vnus illorum cre/
bro beatā virginē inuocans vt ſe iuuaret.
intuendo ſi aliqn̄ ieiunijs vel orōnibꝰ vel
aliqua obſequia ipſi virgini ꝑſtitiſſet. Et
ecce eidē veſtibꝫ ⁊ corꝑe inuſtis ꝑmitꝰ ſola
colli ⁊ manuū vincula ignis cōſumpſit. et
ab igne ſolutus exiliuit. ſocio ſuo ab igne
totaliter cōſumpto. Reiectus ē aūt ſolutꝰ
ſecūdario in ignē. ⁊ iterū ꝑmanſit inuſtus
⁊ ab igne exiliuit. Sicq3 cum laude ad ec/
cleſiā maiorē beatiſſime virginis ductꝰ ē:
Et papa iohannes. xxij. ſtatuit ſero fieri
pulſum campane. ad quē quicūq3 homo
geniculādo tria Aue maria dixerit. xx. di/

es indulgentiarū habebit. Et d' illo mira/
culo ⁊ d' illis indulgētijs habet' publicum
inſtrumētū lr̄e autētice. Quantū ad ſe/
cundā ꝑtem illius ſmonis ſciendū. ꝙ bea/
ta virgo Maria nuſq3 legit' in euangelijs
locuta fuiſſe. niſi valde parū ⁊ pauca ver/
ba. excepto ꝙ in cantico illo Magnificat
aīa mea dn̄m. qđ legit' in hodierno euan/
gelio. dilatauit ſe ī dei laude ⁊ grār̄ū acti/
one. ſcꝫ qn̄cūq3 deo locuta ē. tūc dilatauit
ſmonē. Ꝯ alias q̄ter locuta ē vt habetur ex
euāgelio. ⁊ cuꝫ q̄ttuor ꝑſonis. ⁊ quattuor
magna bona ⁊ miracula ſunt ſecuta. ſcꝫ in
angeli annūciatione. Et tūc cōcepit dn̄m
Ieſum chriſtū redēptorē mūdi. In Eliſa
beth viſitatione. ⁊ tunc infans Iohannes
baptiſta ī vtero repletꝰ ē ſpūſancto. In tē/
plo qn̄ ꝑ triduū ꝑdidit filiū. ⁊ tūc filiꝰ eiꝰ
erat ſubditus illis. In nuptijs. ⁊ tūc Ie/
ſus chriſtus ꝯuertit aquā in vinū. Ex iam
dictis debemꝰ recipe exemplū. vt breuia et
pauca ⁊ vtilia verba ꝓferamꝰ exēplo Ma
rie virginis. q2 ſm dictuꝫ chriſti Matth.
xij. De omni verbo ocioſo reddituri ſumꝰ
rōnem. Ex q̄ ſequit' ꝙ multo plus reddi/
turi ſumꝰ d' prauis ⁊ nociuis verbis rōnē.
Vn̄ ꝑ informatione ſimpliciū ſciēdū. ꝙ
inter oēs peccatores ī ꝑſenti iā vita offen/
dentiū ſunt tria genera peccantiū cū ling/
uis ſuis. Primi q̄ iurant ſcient' ꝑ deum
qđ non ē verū. Et illi ſm ſcm̄ Tho. ij. ij. q.
xcviij. peccāt mortalit' ſiue ī ioco ſiue in ſe/
rio. Ex iſtis poſſumꝰ elicere ꝙ iſti male fa/
ciūt q̄ ī ioco ſcient' falſū iurāt. trufando vl'
deridēdo alios. Similit' illi ꝑentes q̄ pue
ris ſuis iurāt ꝙ velint eos diſciplinare cū
delinquūt. ⁊ poſtea iuramentū illud īfrin/
gūt. q2 omne iuramētū licitū ē ſuandum.
Vn̄ di' ī decre. Omne iuramētū ē ſuādū
niſi vergat ꝯtra ſalutē aīarū. xxij. q. iiij. ꝙ
Dauid. Itē qđ g̃uiꝰ ē qn̄ talia iuramēta
dicēdo ꝑ deuꝫ vel ꝑ oēs ſanctos eiꝰ fiunt
mendacit' ⁊ doloſe. vt in tractatibus pri/
mos ſuos decipiēdo. Verbigrā. Vt cuꝫ
q̄s aliq̄d vult vendere. ⁊ iurat ꝑ deū men
daciter ꝙ bonum ſit. ⁊ non vult remiſſi/
us dare q3 ſic. Et ille emptor econuerſo

dicit p deū nolo amplꝰ dare ꝑ illa re q̄ꝫ ī
tantū· ꝛ ſi intendit plus dare grauiter pec/
cat. Et etiam qn̄ in ꝑuis rebꝰ aliq̇ decep/
tores iurant· vt q̇ habent vendere poma vl'
pira· vel etiā carnes panes vel piſces. Et
etiā ruſtici q̇ vitulos vel oues vendunt· q̇
qn̄qꝫ multa falſa iuramēta faciūt cū q̇bꝰ
ꝓximos ſuos decipiūt· et qn̄qꝫ p talia iu/
ramenta modicū lucrant᷑· cū tn̄ q̇libet chri
ſtianus ꝑ centū vel mille florenis nō debe/
ret iurare iniuſte. Item aliq̇ qḋ adhuc g̃/
uiꝰ ē ꝛ ꝑiculoſius · q̇ iurando obligant ſe
ad certā plagā dicendo. Deꝰ nunqꝫ ſub/
ueniat mihi · aut diabolꝰ me abducat ꝛc·
Et quicūqꝫ ſic iurat et ſi nō ē ſic · tunc ſm
iuſticiā dei incurrit illā plagā quā ſibi ele/
git· niſi pꝫniteat. Secūdi ſunt blaſphe
mi q̇ ꝯſueuerūt p vulnera ꝛ p mēbra chri
ſti iurare· ꝛ tales g̃uius peccāt q̇ chriſtū ſic
blaſphemāt. Vn̄ Augꝰ. Nō minꝰ peccāt
q̇ chriſtū blaſphemāt regnantē in cꝫlis· q̄ꝫ
q̇ chriſtū crucifixerūt ambulantē in terris
Et tales blaſphematores chriſtuꝫ iterato
crucifigūt. Vn̄ apl's Heb· vi· Rurſū cruci
figētes filiū dei. Itē ꝓpter grauitatē blaſ/
phemiꝫ qn̄qꝫ deꝰ punit totā villam vel ci/
uitatē vel etiā ꝓuinciā p tēpeſtates aut ful
gura· aut p alia infortunia. Vn̄ dī in, de/
cre· Qn̄qꝫ multitudo ꝓplī ꝓpt' vniꝰ delic/
tū punit᷑· diſ· xl v· Sꝫ illud· xxiiij· q· i· Nō
turbat᷑· Ergo ꝛ tales blaſphemi a pꝫlatis
villarū ꝛ ciuitatū ꝛ terrarū ſūt cōcupeſcen
di ꝛ puniendi. Vn̄ dī ī decre· Magnū ſa
crificiū ē cōpeſcere p diſciplinam malos·
xxij· q· v· Et ſi rectores ciuitatū ꝛ villarum
nō corrigūt ꝛ emendāt tales g̃uiter peccāt
Vn̄ dī ī decre· Reſiſtere poſſe ꝑuerſis· ꝛ n̄
facere ē ꝯſentire· xxiij· q· iij· Qui pōt. Itē
ſciendū ꝙ pctm̄ blaſphemiꝫ ē punitum in
veteri teſtamēto. Vn̄ habet᷑ Leuiti· xxiiij.
ꝙ tp̄e Moyſi ex iuſſu dei q̇dam blaſphe/
mus lapidatus ē. O ſi iam oēs blaſphemi
lapidari deberēt· q̄ꝫ plures iā in mūdo eſ/
ſent. Itē blaſphemi qn̄qꝫ puniunt᷑ ī eiſdē
mēbris q̇bus deū blaſphemauerunt· ꝛ qḋ
grauꝰ ē qn̄qꝫ cū ſubitanea morte puniun
tur. Vn̄ refert Greg· ī dialogo· ꝙ demo
nes quendā puerū quinqꝫ annoꝝ violent᷑
receperūt ꝛ ī fruſta corpus pueri lacerauē/
rūt. Si deꝰ in puero quinqꝫ annoꝝ pctm̄
blaſphemiꝫ ſic vindicauit· nunq̇d ꝑcet ad
ultis? Tertij ſunt qui maledicūt ꝓximis
ſuis. Pro q̇ ſciendū ꝙ quicūqꝫ ſcient᷑ et
ex ira ꝛ vindicta maledicit ꝓximo· ipſo fa
cto peccat mortaliter totiēs quotiēs· et vt
frequēter talis maledictio quā quis facit
ꝓximo· ſuꝑ caput ipſius maledicentis re/
uertet᷑· Vn̄ Ben̄· xxvij· Qui maledixerit
tibi ſit ille maledictus. Et qḋ g̃uius ē· qn̄
q̇s nominat deū· aſſimilat dn̄m nr̄m Je/
ſuꝫ chriſtū ꝑconi· Exēpli grā· Vt ſi iudex
vel magiſterciuiū diceret pꝫconi· captiua
illū ꝛ pone mihi eū ad carceres. Sic qn̄ q̇s
dicit deus det tibi malū annū vel h̄ infor/
tuniū· h̄ grauius ē q̄ꝫ ſi diceret· habeas ti/
bi malū annū vel h̄ infortuniū· nō noīan/
do deū· Ex q̇ patet· q̄ꝫ rep̄hen ſibiles ſunt
iſti q̇ ſic nominādo deū maledicūt vxori/
bus ſuis vl' ꝓprijs pueris aut famulis· ꝛ ſic
ḋ ſingulis· qꝛ ſm ſanctū Tho· maledicere
nō licet irrationabilibꝫ rebus inq̄ntū ſūt
creaturꝫ dei· g̃ multo minus licet maledi/
cere hominibus. Itē ſciendūꝫ ꝙ qn̄cūqꝫ
alicui ꝓ ho homini maledicit᷑· tūc debet ha/
bere patientiā· ꝛ deo offerre illaꝫ maledic/
tionē tūc habebit ꝫternā bn̄dictionē Vn̄
in ps· cviij· Maledicēt tibi ꝛ tu bn̄dicis·
Vn̄ etiā Matth· v. Btī eſtis cū maledi/
xerint vob hoīes. Vn̄ etiā Augꝰ. Qui iu/
ſtus eſt ꝛ maledicit᷑· p̄miū ei ꝑ maledictio
ne reddit᷑· Sed ſi q̇s ex corde ꝛ deliberato
animo ecōuerſo maledicit ſibi maledicen/
ti· vt dicēdo· quicquid mihi maledixeris:
habeas tibi econuerſo vel ī duplo tantū·
talis grauiter peccat ꝛ maledictionem in/
currit a deo· Lucꝫ· vi· Eadem menſura q̄
menſi fueritis ꝛc· Quantū ad tertiam
partem ſermonis huius ſciendum ꝙ bea/
ta virgo pꝫ omnibꝰ ſanctis tanqꝫ ſingu/
laris patrona ab omnibus hominibus eſt
honoranda ꝛ inuocanda· qꝛ hꝫ poteſtatē
ſubueniendi cuilibet homini in corꝑe· in re
bus tp̄alibus· in honore· ꝛ in aīa. Pri/
mo in corꝑe. Exēplū de illo q̇ ꝓpter ma/
ledictiones ſuas plagatꝰ eſt a deo graui/
ter in corꝑe ꝛ in membris ſuis· cui Maria

ſubuenit. Hoc quere infra ĩ ꝓmptuario ꝺ
exẽplis beate Marie·xxxiiij· Secũdo ĩ re-
bus tꝑalibꝫ. Exẽplũ ꝺ iuuene illo q̇ con-
ſũpſit res paternas ⁊ Maria ſubuenit ſi-
bi. Hoc quere ibidẽ·xxxviij· Tertio ĩ ho-
nore. Exemplũ ꝺ muliere q̄ innocent̾ fuit
iudicata ad mortem. Hoc q̄re ibidẽ·xxiij·
Quarto ĩ aĩa. Exemplũ ꝺ lictore quẽ libe-
rauit a tꝑali morte·⁊ etiã aĩam eiꝰ ab ęt̾na
damnatione· Hoc quere ibidẽ·xliiij·

De ſancta Margaretha Ser-
mo·XXVI·

D Dominus om-
niũ dilexit eam Sap·viij· Je-
ſus chriſtꝰ filius dei dilexit be-
atã Margaretham ĩ vita ⁊ ĩ morte ⁊ poſt
mortẽ· Vñ ĩ p̄ſenti ſmone ad honorẽ ſan-
cte Margarethe·tria ſũt dicenda. Pri-
mo ꝓuilegia ipſius. Secundo aliq̄ p nr̄a
informatione. Tertio aliq̄ exẽpla. Quã-
tũ ad ꝑmã ꝑtem ſciendũ·ꝙ beata Mar-
garetha hꝫ quinq̄ ꝓuilegia. Primũ·q2
ex iſtinctu ſpũſſancti baptiçata ẽ·⁊ patrẽ
infidelẽ q̇ fuit patriarcha idoloꝝ fugit·cũ
eã ad culturã idoloꝝ trahere nitebat̾. Re-
liq̇t enĩ ꝓpt̾ Jeſum chriſtũ domũ patris·⁊
cuſtodiebat oues ſuę nutricis. Secun-
dũ ꝓuilegiũ· q2 fuit ſpecialis ſponſa chri-
ſti·⁊ vouit ꝟginitatẽ·⁊ aſſumpſit ſibi Je-
ſum ĩ ſponſum ſuũ. Ergo regina cęli noĩa-
tur·q2 elegit ſibi regẽ cęli in ſpõſum p ma-
rito. Tertiũ·q2 vicit draconem·id ẽ di-
abolũ ſibi inſidiantẽ. Cõfregit eni eiꝰ po-
tentiã ⁊ ſupbiã·ſcꝫ qñ ſup eiꝰ ceruicẽ ĩ ſpe-
cie hoĩs ſibi apparẽtis pedem ſuũ poſuit·⁊
ad terrã deiecit dicẽs: Sternere ſupbe de-
mon ſub pedibꝰ fęminę. Quartũ ꝓuile-
giũ·q2 nõ ſolũ fuit virgo· ſ3 etiam martyr
chriſti·q2 ipſa imitata ẽ chriſtũ ĩ paſſione.
Nã ꝑmo fuit ĩ eculeo ſuſpẽſa·ſic chriſtus
ĩ patibulo crucis exaltatꝰ fuit. Itẽ Mar-
garetha fuit cũ virgis ⁊ flagellis ꝟberata
ſic xp̄s fuit ligatꝰ ad colũnã ⁊ flagellatꝰ p
ſalute nr̄a. Itẽ Margaretha fuit tota vn-
gulis lacerata. Similit̾ chriſtꝰ fuit totus
ſanguine cruentatꝰ·vt hõ in eiꝰ ſanguine
lauaret̾. Itẽ Margaretha fuit ĩ igne ad-
uſta·ĩ aquis gelidis cruciata·⁊ tandẽ gla-
dio decapitata. Quintũ ꝓuilegiũ·q2 in
extremis orauit deũ p ſe ⁊ p ſuis occiſoribꝫ
⁊ p chriſtianis eiꝰ memoriã agentibꝫ ⁊ ſe ĩ-
uocãtibꝫ. Et ſignãt̾ q̄cũq̄ mulier eã ĩ ꝑtu
deuote iploraret·illeſum ꝑlẽ emitteret. Et
facta eſt vox ꝺ cęlo: Veni electa mea oĩa
q̄ petiſti impetraſti·⁊ ſic vno ictu lictor ca-
put eiꝰ amputauit·⁊ coronã martyrij ſuſ-
cepit. Quantũ ad ſecũdã ꝑtẽ illiꝰ ſmo-
nis ſciendum·ꝙ ſic impiꝰ Olibriꝰ odibilis
deo ⁊ hoibꝰ accẽſus fuit ꝓpt̾ pulcritudinẽ
caſtę ⁊ ſanctę virginis Margarethę. Sic
multũ neceſſe ẽ ne mulieres ⁊ virgines ꝓ-
beãt ſcient̾ occaſionẽ alijs viris et maſcu-
lis ꝑ ornatũ corꝑis ⁊ veſtiũ. Sꝫ q̄rit̾ hic
quõ mulieres ⁊ ꝟgines ⁊ etiã maſculi pec-
cãt ꝑ ornatũ veſtiũ. Rñdet̾·ꝙ ſex modis
q̇s peccat ꝑ ornatũ corꝑis. Primo ꝓpt̾
intẽtionẽ·ſcꝫ cũ q̇s ſe ornat ea intẽtiõe vt
velit ab alijs cõcupiſci·q2 ſm Aug· Non
ſolũ appetere ſ3 etiã appeti velle criminoſũ
ẽ. Secũdo cũ q̇s ſe ornat ex ſupbia ex-
tollẽdo ſe ſup alios hoĩes·⁊ ꝯtẽnẽdo ali-
os q̇ nõ hñt talẽ ornatũ. Luce·xiiij· Qui
ſe exaltat humiliabit̾ ⁊c. Tertio cum q̇s
faciẽ ſuã colorat vel etiam crines ſuos·⁊ h̾
facit ĩ ꝯtemptũ ſui creatoris. Vñ Ambro-
ſiꝰ. Deles picturam dei·ſi vultũ tuũ natu-
rali candore obnubilas·et exq̇ſito rubore
ꝑfũdas· Et tales ſimiles erũt lucifero·q2
ipſe eſt rex ſup oẽs filios ſupbię. Quar-
to peccat q̇s ꝓpt̾ nimiã cõplacẽtiã ⁊ amo-
rẽ ⁊ ſollicitudinẽ ſuã quã hꝫ ad pulcritu-
dinẽ corꝑis ⁊ veſtiũ. Tantꝰ eni poſſet eſſe
amor ille·⁊ tãta cõplacẽtia ꝙ eſſet morta-
le pctm̃. Augꝰ. Nullũ pctm̃ adeo veniale
qꝺ ñ fiat mortale dũmõ placet. Ergo ſa-
tis ꝑiculoſe iſti ſtãt q̇ hñt nimis magnam
cõplacẽtiã ĩ ſuis veſtibꝫ·eo ꝙ hñt diuerſa
paria veſtiũ·ĩ tunicis pallijs ⁊ peplis·ĩ mi-
tris·⁊ ĩ cingulis deauratis·caligis·⁊ calci-
amẽtis·q2 tales ꝑ hęc pñt dãnari. Quin-
to cũ q̇s appetit veſtes ꝓcioſas ꝓpt̾ ſup-
biam exercendam·⁊ inuidet alijs q̇ habẽt
meliores veſtes q̄ȝ ipſe. Sexto propter